

De Oranje Gelderlander

 Find us on Facebook

ALLIED SPIRIT

SECURE
PEACOCK

PEACOCK ULTIMATUM II

PFO

De Oranje Gelderlander is het personeelsblad van 45 Pantserinfanteriebataljon Regiment Infanterie Oranje Gelderland en wordt uitgegeven onder verantwoordelijkheid van commandant 45 Pantserinfanteriebataljon Regiment Infanterie Oranje Gelderland, luitenant-kolonel H.J. Ouwehand. In dit blad kan elke compagnie van het bataljon zijn belevenissen kwijt.

Teksten en illustraties
45 Pantserinfanteriebataljon, Havelte

Redactie
Eindredactie
Luitenant-kolonel H.J. Ouwehand
Adjutant P.J.A.M. Kerkhofs
Redacteur
Kapitein M.J. de Bruijn

Redactieadres
Redactie 'De Oranje Gelderlander'
Sectie 6 45 Pantserinfanteriebataljon
MPC 33A Postbus 10100
8330 KA Steenwijk

Vormgeving
Kapitein M.J. de Bruijn

Druk
C2 ondersteuningsgroep
45 Pantserinfanteriebataljon, Havelte

Van de Regimentscommandant.

Mannen en vrouwen van het Regiment Infanterie Oranje Gelderland, vrienden van het Regiment,

Terwijl ik dit schrijf staan we op het punt om 33 nieuwe collega's te verwelkomen bij ons regiment. 33 Mannen die ons regiment versterken en die al bij ons aan het werk zijn. Op 20 februari zijn zij beëdigd op ons Vaandel. Het bevestigt en bekrachtigt dat ons regiment groeit en meer levend is dan ooit te voren. De opheffing ligt nu lang achter ons en het vizier en de focus is gericht op de toekomst. Ik zeg niet dat deze toekomst rooskleurig is maar we timmeren met z'n allen hard aan de weg. Ik doel daarbij niet op de laatste plaats op de twee rotaties door de Ccie en Bcie voor de Capacity Building Mission Iraq en twee rotaties door de Dcie van de Resolute Support Mission in Afghanistan. Het regiment staat als een huis.

Terugkijkend op het laatste kwartaal heeft het bataljon een veelvoud aan taken, opdrachten en oefeningen uitgevoerd. Meest in het oog springend was daarbij natuurlijk de certificeringsoefening PEACOCK ULTIMATUM II op het Gefechts Übungszentrum (GuZ) in Altmark Duitsland. De Acie en Bcie zijn hier gecertificeerd. De cien hebben het niet gemakkelijk gehad. De oefening is verzaamd doordat een DEU Tkcie onder bevel bij het bataljon is gesteld. Daarnaast zijn

tankpelotons op hun beurt weer onder de hoede van beide cien geplaatst. Deze onderbevelstelling verzwaarde de uitvoering. Beide CC'n waren hier maar beperkt op voorbereid. Beiden hebben deze handschoen opgepakt en beide cien hebben de opdrachten op meer dan verdienstelijke wijze uitgevoerd. De mentale veerkracht is getest, doordat de materiële inzetbaarheid te wensen over liet. Deze inzetbaarheid leidde tot aanpassing van het programma en dus opdrachten. Cien zijn te voet geïnfilteerd en hebben inleidende gevechtsacties uitgevoerd. En passant zijn een aantal VIPs begeleid en hebben we ook C-LAS laten zien wat wij kunnen en dat is heel veel. Het is ook gezien, dat wij Can do hebben. Oa de afsluitende BBQ met onze Duitse kameraden bevestigden ook dat een oefening ook gewoon leuk mag zijn.

De Ccie is gecertificeerd tijdens de oefening ALLIED SPIRIT in Hohenfels. De Ccie is samen met 42 Painfbat BLJ uit het zuiden van Nederland ten strijde getrokken tegen de US OPFOR. De cie heeft daarvoor CV90's van 13 Mechbrig geleend. Meer dan eens heeft onze cie in het zwaartepunt van de strijd gezeten en de kastanjes uit het vuur gehaald. Uit eigen waarneming heb ik de professionaliteit en vakmanschap van onze mensen mogen zien. De Ccie is een uitstekend uithangbord voor ons bataljon en regiment geweest. Van verschillende kanten heb ik hiervoor de complimenten mogen ontvangen en geef deze schouderklopjes dan ook graag aan jullie allen door.

Nu er drie cien zijn gecertificeerd kunnen wij niet op onze lauweren rusten. Het operationele tempo blijft onverminderd hoog en dat moet ook. We zitten in een goede flow, er wordt door het gehele bataljon heen hard gewerkt en we houden alle bordjes omhoog en dat zijn er nogal wat. De focus van ons bataljon staat op de certificeringsoefening in GuZ in juni. Ik verwacht dat wij deze certificering goed doorstaan. Wij hebben dan de Readiness Code 5, wat betekent dat ons bataljon binnen 30 dagen uitgezonden moet kunnen worden. Met andere woorden: "we zijn er dan van". Eigenlijk zijn we dat altijd, gelet op onze kreet "Be ready". En dat we er klaar voor zijn blijkt

wel uit jullie enthousiasme en inzet voor de missies in Irak en Afghanistan.

Ik realiseer me hoeveel druk er op alle mensen staat en dat we het keer op keer weer fixen, dat is jullie verdienste. Mijn dank daar voor, want het gaat door jullie goed met het bataljon en regiment.

H.J. Ouwehand
Luitenant-kolonel
Commandant 45 Pantserinfanteriebataljon
& Regiment Infanterie Oranje Gelderland

Alle stations, hier E!

Ik ben René Berendsen 39 jaar, getrouwd en heb 2 dochters in de leeftijd van 9 en 10 jaar. Ik ben woonachtig te Zeewolde. Met ingang van 12 januari 2015 volg ik de Majoor Kuipers op als Plaatsvervangend Bataljons Commandant (PBC) 45 Painfbat RIOG.

Ik ben mijn militaire loopbaan begonnen bij 11 Infanteriebataljon Luchtmobiel. Vanuit daar ben ik in Seedorf terechtgekomen als groepscommandant pantserinfanterie en later als pelotonscommandant. Na een periode bij het OTCo te hebben gewerkt, voelde het daarom weer snel als vertrouwd om in 2010 binnen een pantserinfanteriebataljon te mogen werken. Bij het 45e vervulde ik eerst de functie van compagniescommandant van de Stafcompagnie en later als commandant van de Delta "Fennek" compagnie. Tijdens deze 2 mooie commandanten functies in een zeer dynamische tijd van reorganisatie, opheffing en "doorstart" van ons bataljon, voel ik mij extra gemotiveerd en trots dat ik de aankomende 3 jaar de functie van PBC 45, mag vervullen.

Door mijn tijd bij ons bataljon heb ik inmiddels regelmatig samengewerkt met "Boeaja's, Leeuwen en Hanen" en heb ik veel mensen van ons bataljon leren kennen. De aankomende periode wil ik aandacht hebben voor de mensen die ik nog niet ken en mijn energie steken in het werken met de bataljonsstaf.

Zeker in 2015 met de verschillende trajecten voor de compagnieën (missies/OOS/NRF/OG/certificering) ligt hier voor mij en de bataljonsstaf de grootste uitdaging en vind ik het belangrijk dat we één bataljon blijven. Want dat is wat mij door de jaren heen is opgevallen en ons 45e ook zo sterk maakt.

Oftewel SAMEN 45!

Als chef-staf van de bataljonsstaf streef ik ernaar dat wij als bataljonsstaf de bataljonscommandant maximaal ondersteunen en dat wij in de benodigde randvoorwaarden voor de compagnieën kunnen voorzien.

Ik heb er zin in!

E uit!

Nieuwe commandant Delta "Fennek" compagnie

Graag maak ik van deze gelegenheid gebruik om mezelf voor te stellen als nieuwe commandant Delta "Fennek" compagnie 45. Ik ben Jarno Goosmann en woon samen met mijn vriendin in Zeist.

Na mijn HBO en KMA ben ik pelotonscommandant geworden bij het 42ste bat te Oirschot. Aansluitend aan mijn pantserinfanterie ervaringen incl ISAF TFE 9 ben ik naar luchtmobiel gegaan. Hier heb ik deel uitgemaakt van de pilot D-cie bij het 11de infbat. In mijn vorige functie ben ik werkzaam geweest in het Land Training Centre te Amersfoort. Buiten deze functies heb ik een passie ontwikkeld voor parachutespringen. Na 1500 sprongen, geef ik opleidingen, spring ik demonstraties en maak ik tandemsprongen. Dit alles doe ik zowel binnen als buiten defensie. Daarbij heb ik de afgelopen jaren verschillende militaire wereldkampioenschappen gesprongen voor het militaire para team.

Op 8 januari heb ik de eer gekregen om het commando van de Delta "Fennek" compagnie over te nemen. Een professionele en zelfstandige compagnie die aan de vooravond staat van verschillende mooie uitdagingen. Het verkenningspeloton, de mortieren en het FST volgen allemaal een eigen opwerktraject met bijbehorende doelstellingen. De Anti-

tankpelotons en de compagniestaf gaan de Resolute Support Missie (RSM) draaien waarbij het eerste deel al in maart in Afghanistan zit.

Een enthousiaste en trotse commandant, een mooi en uitdagend programma, en een schitterende compagnie!

Vereniging 8 RI-1940 en de Charlie "Hanen" cie

Contacten met de Hanen-compagnie in 2014.

Door de nauwere banden met de 45e en dan specifiek met de Charlie "Hanen"-Cie (waar wij als Ver. 8 RI aan gelinkt zijn) wordt je veel meer betrokken bij het wel en wee van de 45e. Onder het "wel" is te rekenen het bijwonen van drie beëdigingsceremoniën van nieuw personeel in 2014.

Een belangrijke en bijzondere gebeurtenis op 23 mei was de commando-overdracht van overste Schmidt aan overste H.J. Ouwehand. E.e.a. vond plaats o.l.v. de commandant van de 43e Gemechaniseerde Brigade de brigadegeneraal M.H. Wijnen.

Aansluitend aan de overdracht werd lt.kol. Schmidt terstond bevorderd tot kolonel.

Eveneens een bijzondere bijeenkomst op 31 juli was de uitreiking van de medaille voor 36 jaar langdurige, trouwe en eerlijke dienst voor de adjudant-onderofficier-instructeur der Infanterie J.(Jaap).M. Rouw. Het gehele bataljon stond aangetreden waarbij Jaap de troep een dankwoord toesprak op zijn eigen specifieke wijze.

Op 21 augustus werd in kleine kring afscheid genomen van Adjudant-onderofficier W. (Willem) de Niet. Ook hij kreeg de Gouden medaille voor langdurige, eerlijke en trouwe dienst (36 jaar) bij zijn FLO. Willem verzorgde de historische collectie van de RIOG. Ook na zijn FLO zal hij helpen de collectie weer in te gaan richten in de nieuwe locatie in Havelte.

"Wee" was er ook.

Zo is op 27 augustus 2014 afscheid genomen van soldaat 1e klas Tallander Franciscus Niewold. Hij was een van de slachtoffers van

de vliegtuigramp met de MH 17 op 17 juli 2014 en hij was een van de mannen van "onze" Charlie Hanen Cie.

Het gehele bataljon heeft met de familie van Tallander in een ingetogen, indrukwekkende en emotionele ceremonie afscheid genomen van een bijzondere kameraad.

Tussen de oefeningen door is het gehele bataljon in de maand september verhuisd van de kazerne in Ermelo naar de Johannes Postkazerne te Havelte. Zij zijn daar nu gehuisvest in een prachtige nieuwbouwlocatie met een eigen appelplaats.

(Grappig is dat ondergetekende in zijn parate diensttijd 1966-1967 ondergebracht was in het nog bestaande oude legeringsgebouw aan de overkant).

Het bijzondere van de appelplaats is dat alle monumenten van de stamregimenten en de eigen monumenten en gedenksteden zijn herplaatst rondom de appelplaats.

De inrichting en plaatsing van de monumenten, ook van het oorspronkelijke monument van 8 RI, tonen eerbied en vervullen een centrale plaats.

75 jaar Slag om de Grebbeberg

In augustus 1939 begon de mobilisatie van de Nederlandse Strijdkrachten in de opmaat naar de meidagen 1940, het moment dat de Slag om de Grebbeberg werd geleverd.

Nu, 75 jaar later, staat de gemeente Rhenen stil bij wat er allemaal plaats vond door een uitgebreid programma waaraan veel organisaties en verenigingen meedoen.

Op 23 augustus 2014 is in de Cunerakerk de aftrap genomen door de commandant Landstrijdkrachten generaal De Kruijf met het openen van een uitgebreide infomarkt van de activiteiten die gedurende de gehele periode tot en met de 2e Pinksterdag 2015 plaatsvinden.

Bijzondere gast was onze veteraan Henk Kaptein.

Op die 23e augustus hebben de "Hanen" en de Vereniging 8 RI zich gezamenlijk gepresenteerd met een ingerichte kraam over hun inbreng. Heel veel belangstelling trokken de voertuigen in het centrum van Rhenen. Al met al een bijzondere dag.

De herdenking van de Vereniging 8 RI-1940, ondersteund door de C-cie. van het 45e, op 2e Pinksterdag 2015 zal de afsluiting zijn van het Project "75 jaar slag om de Grebbeberg"

Harry Barrau,
vice vz. Ver. 8 RI – 1940

&

vice vz. Veteranenvereniging RIOG

Pantserinfanterie Functie Opleiding 7

01-09-2014 t/m 07-11-2014

"Being challenged in life is inevitable, being defeated is optional" - Roger Crawford

Opleidingstraject

De reorganisaties die de afgelopen jaren zijn doorgevoerd hebben ook bij het opleiden en gereed stellen van nieuw personeel tot veranderingen geleid. Op het moment van schrijven is het zo dat een nieuwe soldaat bestemd voor de infanterie twee trajecten kan doorlopen. Het eerste traject bestaat uit VEVA, gevolgd door de verkorte manoeuvre functie opleiding (v-MFO) van 17 weken, om af te sluiten met de pantserinfanterie functie opleiding (PFO) van 10 weken. Het tweede traject begint met de volledige MFO van 23 weken en sluit af met de PFO.

De PFO wordt verzorgd door de parate eenheden, waarbij de soldaten in opleiding al op functie zijn geplaatst. Hierdoor wordt de officiële opleidingstijd verkort, evenals het aantal militairen "niet beschikbaar op functie". PFO 7 bestond zowel uit leerlingen van school noord die de v-MFO hadden gedaan en leerlingen van school Zuid die de volledige MFO hadden gedaan.

Programma PFO 7

Gedurende de 10 weken die voor de PFO staan moeten de volgende wapen schiet opleidingen (WSO's) gedaan worden: omscholing geoefend schutter Diemaco naar geoefend schutter Colt, geoefend schutter minimi, basisschutter mag en basisschutter panzerfaust. Naast de WSO's werden de leerlingen natuurlijk ook op 'gevechtsopleiding buddy systeem' opgeleid, en op verschillende tactische onderwerpen onderwezen.

Trots

Ik wil dit artikel afsluiten door terug te komen op het citaat onder de titel. In de praktijk kampte de PFO met de nodige uitdagingen; zoals een tekort aan instructeurs, vervoer en inzetbare wapens. Door veel inzet en creativiteit van de instructeurs is de opleiding goed verlopen en hebben we uiteindelijk 24 van de opgekomen 36 soldaten een gedegen basis op hun parate functie kunnen bieden. De 24 soldaten die de eindstreep hebben gehaald hebben ook laten zien dat zij niet opgeven, maar uit het juiste hout zijn gesneden voor de pantserinfanterie. Zowel de instructeurs als de soldaten hebben een prestatie geleverd om trots op te zijn!

Elnt van de Weg
Alfa "BOEAJA" Cie

SOB-IV November 2014

Zondagavond is de Charlie 'HANEN' Compagnie met de bus richting Bergen vertrokken. Eenmaal aangekomen op de kazerne hebben wij voorbereidingen getroffen voor de eerste actie, zodat wij maandagochtend direct naar de schietbaan konden. Aangekomen op de schietbaan bleek dat wij met de hele compagnie jammer genoeg maar een baan tot onze beschikking hadden. Hierdoor hadden wij maar 1 actie per dag waarin wij moesten laten zien wat wij waard zijn. We hadden een defensieve actie waar wij vanuit een gedekte opstelling een huis moesten innemen om vervolgens hieruit beter zicht te hebben op de verschillende doelen om deze vervolgens te kunnen uitschakelen. Aangezien wij maar een run per dag konden doen hebben we de tijd verder gevuld met lessen en het 'droog' voor oefenen van de verschillende drills.

De volgende dag moest ik vroeg op om als CLS'er op de schietbaan te staan, maar door de mist is er helaas die dag geen schot gelost. Dit was voor mij een kleine teleurstelling. De rest van de week hebben wij niveau drie oefeningen geschoten en op de schietbaan bij de CV90's gekeken. Hier lieten zij de verschillende soorten munitie zien en wij

konden meekijken op een groot scherm waar wij live mee konden kijken met de boordschutter en voertuigcommandant. De laatste dag hebben wij voor de eerste keer een gecombineerde oefening geschoten samen met de voertuigen. Omdat wij dit nooit eerder hadden gedaan was het spannend maar wel een hele mooie ervaring!

Sld1 Kooijstra
Eenheid 3.6
Charlie "HANEN" Compagnie

SOB IV A-cie (*who is Murphy?*)

Eind november 2014 hebben we met de compagnie deelgenomen aan SOB IV. In de aanloop naar en tijdens de SOB werden we continu aangegrepen door de alom bekende Wet van Murphy. Zo waren er voertuigbijzonderheden, was er een erg beperkte 35mm voorraad, werd het certificaat baancommandant opeens belangrijk en besloot de mist ook nog eens een dag lang te blijven hangen. Echter, zoals gebruikelijk hield Murphy niet lang stand en hebben we als compagnie snoeihard gewerkt om onze doelen te halen.

De uitgestegen pelotons hadden als doelstelling om te certificeren. Eenheid 5 en 6 op niveau 3, het kersverse peloton van 4 zou direct gaan voor het trainen en certificeren op niveau 2. Gedurende de week waren er echter maar een paar schietbanen beschikbaar, waardoor er vaak werd gewerkt in een wisselprogramma, waarbij de baanorganisatie overuren draaide en de pelotons creatief omgingen met oefenen en lessen buiten de schietmomenten om. De mannen van eenheid 4 zouden op dinsdag hun vuurdoop op een levensechte LFX-baan krijgen, helaas werden ze gestopt door een mistaanval van een dag lang. Hevig teleurgesteld incasseerde het peloton dit verlies, om vervolgens de rest van de week te blijven trainen tot hun *final moment of fame*...

Desbetreffende dinsdag heeft dermate roet in het eten gegooid dat eenheid 5 en 6 op woensdag en donderdag de prioriteit op de schietbanen kregen vanwege hun certificering. Deze dagen werden de banen droog geföhnd door onze lompe, stinkende en zwetende infanteristen waarbij er vooral veel treffers werden geboekt.

Vrijdag werd de week afgesloten met een niveau 4 actie op baan MS 18, waarbij eenheid 5 en 6 door de CC werden gelanceerd om met veel geweld bruggen en aanvaldoelen te veroveren. Eenheid 4 heeft onder eigen leiding eindelijk de *fog of war* ervaren van iedere beginnende infanterist op MS 15A. Hoogtepunt

was het afvuren van een panzerfaust door de (nu) korporaal Verdaasdonk, dit zeer zeldzame wapen werd vol werkvreugde in een pantserdoel geramd. Drie jaar lang zeulen met een exercitiepijp werd hiermee dan eindelijk goed gemaakt. De ochtend hebben we afgesloten met een helse schietoefening waarna de wapens met zowat rokende lopen in de kist richting Nederland konden.

Het CV90 schieten heeft de gehele SOB in het teken gestaan van module 1 voor onze nieuwe boordschutters en commandanten, waarbij het ervaren personeel helaas niet aan schieten toe kwam en wederom was belast met baanorganisatie en hand- en spandiensten. Na wat opstartproblemen en de reeds benoemde mist werd er vanaf woensdag volle bak geschoten en is onder bezielende leiding van de SMO Murphy van de baan af getrapt. Dat we ondertussen de niveau 3 certificering van een peloton van de C-cie ook nog even hebben ondersteund heeft geen invloed gehad op het resultaat: iedereen heeft module 1 gehaald en nog belangrijker de handelingen werden steeds beter uitgevoerd. Enige smet was het zonder toestemming afbreken van een CV90 tijdens het afwikkelen op de vrijdagmiddag, waardoor een aantal collega's erg laat thuis waren vrijdagavond.

Concluderend kunnen we stellen dat Murphy geen vat heeft gekregen op de A-Boeaja-Cie. Zowel uitgestegen als bereden hebben we er alles aan gedaan om onze opdracht te halen. Nu is het zaak dat we doorpakken met onze skills & drills en in SOB I 2015 verder gaan om uiteindelijk echte vette acties met het peloton en met de compagnie weg te zetten.

De baancommandant
(EInt Oord PC ehd 4 A-Boeaja-Cie)

Peacock Ultimatum II

Zondagochtend 7 December,

Waar de rest van Nederland nog aan het uitslapen was, stonden de mannen en vrouwen van de A-cie gereed om weer een mooie oefening met de CV90 tegemoet te gaan in Güz Altmark. Deze oefening stond in het teken van de niveau 4 certificering van zowel de A-cie en de B-cie, wat natuurlijk de nodige gezonde spanning met zich meebracht. We hadden ook een aantal personeelswijzigingen, wat natuurlijk weer even wennen is.

Güz vertoonde nog niet de tekenen van wat we gewend zijn in Duitsland rond deze tijd van het jaar; sneeuw en erg lage temperaturen. Koude dagen hebben we al wel gehad, maar i.p.v. sneeuw werden we deze oefening voorzien van regen.

Aangekomen in Güz ging het voertuigpersoneel direct door naar het raccordement om de voertuigen van de trein te halen. Al het overige personeel ging door naar het kamp waar de tenten werden ingericht. Het voertuigpersoneel ging na het ontladen van de trein, via het oefenterrein, onderweg naar het kamp. Hier aangekomen worden de voertuigen weggeguids door niemand minder dan de bataljonsadjutant en konden ook wij onze onderkomens voor de komende oefening gaan opzoeken.

De maandag staat in het teken van de voertuigen overdragen aan de B-cie en het ophalen van de MCTC. Het overdragen van de voertuigen ging vrij rap, hierdoor konden we snel doorgaan met het opbouwen van de MCTC. Dit was een mooi voorbeeld van de goede samenwerking tussen de compagnieën. Nu de MCTC erop zit en werkt kunnen we weer terugverplaatsen naar het kamp.

De A-cie heeft in de eerste paar dagen geen voertuigen, dus ligt de nadruk op het uitgestegen werk. De voertuigploegen hebben deze week lessen gehad met de nadruk op het optreden met voertuigen. Dit natuurlijk om voor de certificering alle kennis weer scherp te hebben. Het uitgestegen personeel heeft samen met de B-cie een niveau 5 actie gedaan, waarbij de B-cie hun niveau 4 certificering hadden. Later deze week waren de rollen omgedraaid. De vrijdag stond weer in het teken van het overdragen van de voertuigen. Dit is ook weer vlot gebeurd waardoor we direct konden doorgaan met de voorbereidingen voor de actie van zaterdag en zondag.

Zaterdag was de dag van de grote actie. De wekker ging om half 5, om vervolgens om 5 uur op de plaat te staan gereed voor verplaatsing richting de ATK. Iedereen was op tijd ingestegen, maar na een 'tactical freeze' is pas om 8 uur richting de ATK te verplaatst. Tijdens het wachten kon iedereen nog even wat ontspannen in aanloop naar de actie.

Om 8 uur gaan we dan eindelijk verplaatsen. De Duitse tanks voorop gevolgd door de rest van de A-cie. Tijdens de actie wordt duidelijk dat de tanks een aanwinst zijn voor het team. Ze schieten net wat verder en nauwkeuriger, zijn net wat meer gepantserd en rijden ook net wat harder dan de CV-90's. Tijdens de eerste actie werd ook pijnlijk duidelijk hoe handig het is om een coördinaat te kunnen produceren met behulp van de laser afstand meter die op de tank zit. Hierdoor konden de whisky's zeer snel effectief vuur uitbrengen op accurate coördinaten. Rond 2000 uur gingen we met de hele compagnie naar de BEVO straat. Dit ging niet helemaal zonder problemen, onderweg

reed het voorste voertuig een mijneveld binnen waardoor we een tijd hebben moeten wachten. Eenmaal bij de BEVO straat is alles vlot verlopen. Hierna zijn we weer gaan terugverplaatsen naar het kamp waar we rond 2300 terug waren. Hierna zijn we hard aan de slag gegaan om de voertuigen weer inzetbaar te krijgen voor de volgende actie welke al na een paar uur zou starten.

Zondagochtend werden we er om half 5 gewekt om ook weer om 5 uur op de plaat te staan. Vandaag staat in het teken van de bereden aanval met de hele compagnie. Het is een geweldig gezicht om met een compagnie de bereden aanval in te zetten. Wanneer je links en recht uit de periscopen kijkt, zie je het geweld van 12 ronkende CV-90's die op linie voorwaarts over een heide gaan! Dit hebben we over de hele dag een tweetal keer gedaan met uiteindelijk een goed resultaat; hetgeen resulteerde in de certificering van de A 'Boaja' Cie.

Op maandag is de MCTC weer afgebouwd en ingeleverd. Ook zijn alle voertuigen weer schoongemaakt en gereed om op dinsdag de trein op te rijden. Dinsdag staat in het teken van de treinen beladen om vervolgens met de bussen en trein terug te verplaatsen naar Nederland.

Donderdag kwam de trein weer aan in Steenwijk, waar met man en macht is gewerkt op de trein zo snel en veilig mogelijk te lossen. Hierna is er teruggedren naar de kazerne waar het onderhoud gaat beginnen. Dit komt neer op het afspuiten van de voertuigen en alle compartimenten leeg te halen.

Voor het bataljon is dit een effectieve oefening geweest met de certificering van 2 compagnieën. Er is door iedereen hard gewerkt om dit mogelijk te maken. Voor de meeste is dit een lange oefening geweest waar ook de nodige wachttijden in zaten. Ik denk dat we met zijn allen kunnen terugkijken op een paar mooie weken waar we weer stappen hebben gezet naar de OG status.

Sld1 Haersma Buma
Elnt Siemelink
Ehd 6 A-Boeaja-Cie

Even voorstellen:

Sgt1 Bas Bruin.
Leeftijd 37
Getrouwd
Twee kinderen
Woonplaats: Harlingen

Ik ben als "spijkerbroek" opgekomen 98-11 bij het KCT. Daar de opleidingen doorlopen en een aantal jaren werkzaam geweest in de

Cdo.plg bij 108 COTRCIE. In die hoedanigheid ook een aantal keren uitgezonden. In 2005 besloten om de VTO PAINF in te gaan met als doel GPC worden bij een Painf Cie. Na nog eerst nog een stukje "bijspijkeren" op de KMS kon ik uiteindelijk beginnen. In begin 2007 begonnen als GPC bij 44 A-Cie en in die functie uitgezonden geweest met BG 5. In 2009 terug naar het KCT om daar als instructeur commando opleiding aan de slag te gaan. In 2012 kon ik beginnen als OPC bij 44 A-Cie. Maar eerst nog even de omscholen naar de CV90 natuurlijk.

Sinds 01-02-2015 officieel geplaatst als TIC bij de B "Leeuwen"Cie. Meteen aangehaakt in de staftraining en werd meegenomen in de organisatie van de oefening Secure Peacock. De spreekwoordelijke sneltrein is op volle snelheid.

Door de goede ontvangst bij de B "Leeuwen" Cie ben ik me meteen thuis gaan voelen. Ik heb er zin in en ik spreek jullie allen nog.

Bas Bruin
Bravo "Leeuwen" Cie

De Niveau 2 wedstrijd 45 PIB RIOG 2014 **"De Zilveren Soldaat"**

Maandag 3 november, de dag waarop de Niveau 2 wedstrijd van start zou gaan was aangebroken, in de week ervoor hadden we in weinig tijd veel en gericht getraind om beslagen ten ijs te komen. Na een laatste PGU-inspectie van de plaatsvervanger gingen we rond 13.00 de bus in richting Vaals (Limburg). Na een kleine 4 uur rijden kwamen we aan bij de parkeerplaats van het drielandenpunt. Daar aangekomen betrokken we meteen een tactisch rondom en maakten we ons gereed voor actie. Na een korte inspectie van het materieel door de oefenleiding werden we weggestart.

De route naar ons eerste RV punt liep globaal via de dorpen Vaals, Vijlen en Partij. Op een paar merkwaardige blikken van bewoners na, leek niemand echt op te kijken van al die militairen op straat.

Eenmaal uit de dorpen liepen we door heuvelachtig terrein, redelijk te vergelijken met het terrein in Tsjechië. Het begon inmiddels ook wat te regenen, eerst een beetje maar binnen een paar minuten was iedereen doorweekt, iedereen was zeiknat en vanaf dit moment kwam alles aan op de mentale weerbaarheid van de groep, doorzetten en alles op alles zetten de opdracht te behalen.

Aangekomen bij het eerste punt legden we contact met de partizaan, deze gaf aan dat we het water, "de Geul" tactisch moesten

oversteken, hij had al 2 mogelijke oversteeklocaties verkent, na het water gepeild te hebben bleek dit tot heupdiepte te komen en dus werd er besloten om zonder aanpassingen aan de uitrusting, dus volledig omgehangen de oversteek uit te voeren.

Nadat we de oversteek hadden gemaakt, bleek een van de mannen onderkoelingsverschijnselen te hebben. Er werd een 360 beveiliging ingericht, en de cls'er is meteen aan het werk gegaan deze persoon weer inzetbaar te krijgen. In de tussentijd kreeg de groepscommandant de vervolg opdracht van de partizaan, een verkenning op een vijandelijk doel.

Aangekomen op het volgende punt hadden we een uur de tijd om waarneming te krijgen op het doel. De groep werd opgedeeld in 3 ploegen; 2 man bleven in het LGO ter beveiliging, een beveiligingsploeg had de vijand in de waarneming vanaf een heuvel en maakten daar een schets van het object en hielden een logboek bij van alle vijandelijke bewegingen. 1 verkenningsploeg ging al vlinderend om het object heen om van zoveel mogelijk kanten het doel inzichtelijk te krijgen. Dit viel niet mee vanwege het slechte weer, heel veel regen icm de HV bleken geen succesvolle combinatie, toch hadden we de vijand goed in beeld kunnen brengen.

Na dat uur verzamelden we weer bij het LGO, we liepen voor op schema dus namen we even de tijd om wat warmes te drinken. Dit hadden we wel verdiend want na een uur lang statisch waarnemen waren we wel toe aan wat warmes.

We hadden van de partizaan een locatie voor de pick up gekregen, deze zou plaatsvinden in de ochtend. Het was nog in de nacht en de verplaatsing ging door richting een geschikt schuilmivak. Onderweg naar deze locatie liepen we voorbij een afgelegen open schuur en we besloten om daar nog een laatste marsrust te houden, tijdens deze lange stop hebben we de thermossen weer opgetopt en wat was het fijn om gewoon droog te staan, terwijl het buiten nog steeds flink regende werden tevens de rapportages van de uitgevoerde acties nog eens nagelopen en verbeterd. Na deze stop zijn we verder verplaatst en hebben we vlak voor dagaanbreken een schuilmivak betrokken om nog een uurtje rust te pakken voordat we opgepikt zouden worden.

Nadat we zijn opgepikt door een tonner, werden we afgezet bij een boerderij. Daar bleken alle andere groepen inmiddels ook te zijn. Nadat we een plek aangewezen kregen om onze slaapzakken neer te leggen, was er tijd om wat te eten, spullen te drogen, en onze nieuwe gevechtrantsoenen op te bergen.

Tijdens het verblijf hier werden iedereen van de groep er een voor een tussen uitgehaald

voor uit laten zien van een aantal niveau 1 testen. Voor elke test konden er punten gescoord worden, de testen bestonden uit: een waarnemingsbaan icm materieelherkenning, ZHKH, Panzerfaust en verbindingen.

Na nog wat geslapen te hebben was het weer tijd voor de volgende opdracht. Een partizaan was gevangen genomen, en wij moesten hem gaan bevrijden. Eenmaal op locatie werd er een plan gemaakt hoe we de hinderlaag gingen aanpakken, nadat iedereen in positie zat was het wachten tot de partizaan onder bewaking van de vijand langskwamen over de route. Op het moment dat de vijand in de "killbox" stond werden ze verblind met surefire's en meteen met een hoop agressie ingerekend en geboeid. De partizaan werd bevrijd en vertelde waar de volgende PUP was. Na een stuk lopen werden we opgepikt door een tonner en afgezet bij een locatie vanwaar we samen met een andere groep via bootjes over de maas werden gevaren, dit was een unieke ervaring want via de maas kwamen we in een sluis terecht, deze was nog op een laag peil en moest zich 14 meter vullen met water alvorens we het Albertkanaal op konden om vervolgens aan de voet van fort Eben-Emael afgezet te worden.

Na een korte rondom en reorganisatie; we werden daar met een 2^e groep aangevuld werden we opgepikt door een partizaan die ons verder in het fort bracht, en de positie aanwees van de vijandelijke mortierstelling die we moesten uitschakelen. Deze actie werd met 2 groepen gedaan. Nadat we een LGO hadden betrokken zijn de 2 groepscommandanten en een beveiligingsploeg de vuurbasis en locatie bewegend element gaan verkennen.. De ene groep werd de vuurbasis en wij het aanvallend element. Na een korte uitleg van de actie zijn we verplaatst richting de lijn van ontplooiën. Deze lijn lag op nog geen 30 meter van de vijandelijke stelling achter een heuvel dus moesten we zeer heimelijk optreden om niet onderkent te worden. Na de vuuropening gingen we de aanval in. Het doel was een 81mm mortierstelling met 3x pax vijand, het was belangrijk deze uit te schakelen omdat ze vanaf deze locatie de overgangen over de maas konden bevuren. Door onze snelle en agressieve aanval was de stelling snel uitgeschakeld en we konden weer snel terug naar het LGO, omhangen en door met exfiltratie.

Na een stukje lopen kwamen we bij een steile wand, we bevonden ons namelijk op een fort, met hoge steile wanden tot wel 50 meter hoog. Een partizaan vertelde dat we moesten abseilen om het uitgeschakelde fort zsm te verlaten en op de route te komen richting het PUP.

nadat iedereen zijn gordel omhad en zijn tas en wapen hadden geborgd begonnen de eerste met abseilen. Sommige hadden hier wat meer moeite mee dan anderen, het was een lange uitdagende afdaling, afgewisseld met tussendoor wat bommen waar je in vast kon komen te zitten.

Eenmaal op de grond maakten we ons gereed voor de laatste verplaatsing richting het PUP dat ons naar Eigen troepen zou brengen. Aangekomen op een afwachtoecatie hebben we nog een paar uur slaap gepakt voor we weer met de bus terug naar Havelte gingen. Aangekomen op de kazerne ging het onderhouds en rust programma in en was het afwachten tot vrijdagochtend, waar tijdens een prijsuitreiking ons optreden werd beloond met "de Zilveren Soldaat"!!

Bravo "Leeuwen" cie
Ehd 5 B-gp

Niveau 2 wedstrijd

Begin November stond de niveau 2 wedstrijd voor de deur. Een wedstrijd waar verschillende groepen tegen elkaar strijden en worden afgetoetst op verschillende punten. De winnaars zouden naar Schotland mogen om aan een internationale wedstrijd mee te doen. Het begon met een lijst met spullen die de groep bij zich moest hebben, als de groep deze spullen niet bij zich had begon je al met straf punten ook als je verboden spullen zoals extra eten of telefoon mee had kreeg je straf punten.

Ieder peloton vertrok op een ander tijdstip. Wij vertrokken op dinsdagmiddag vanuit Havelte naar het drielandpunt. Daar aangekomen kregen de groepscommandanten informatie, voedsel voor de komende 24 uur en een coördinaat. Nadat hij ons had ingelicht moesten opstellen en werden de spullen van de lijst gecontroleerd. Zodra dat gebeurd was konden we van start en begonnen we met lopen naar ons eerste coördinaat. Het was een stuk lopen door het heuvelachtige gebied van zuid-limburg. Het was tevens zo dat je niet onderkent mocht worden want dan werd je een paar kilometer terug gezet met de kans de tijd niet te halen die was opgedragen om het eerste punt te bereiken. Na een paar uur lopen hadden we het eerste punt bereikt en werden we opgewacht door een partizaan, die leidde ons naar een klein watertje waar de opdracht was een wateroversteek te doen. Het water was niet echt aan de temperatuur maar dat was wel lekker afkoelen van al dat lopen. Na de oversteek stond GNK op ons te wachten en had zonder dat de rest het gezien had de eerste man verteld dat hij een onderkoeling

moest nabootsen. Wij reageerden daarop en behandelde het slachtoffer op de juiste wijze. Nadat het geëvalueerd was kregen we een nieuw coördinaat en konden verder. Bij het volgende punt aangekomen kregen we de opdracht een verkenning te doen waarbij we zoveel mogelijk details moeten onderkennen. Toen we daar mee klaar waren kregen we wederom een nieuw coördinaat. Dit was de plek waar we een schuilbivak gingen betrekken en een paar uurtjes rust konden pakken ook kregen we een tijd mee wanneer we gereed moesten staan om opgepikt te worden door de tonner. Door de tonner werden we afgezet op een boereerf waar we moesten wachten op de testen die daar afgenomen zouden worden. Er werden onder andere wapen en radio testen afgenomen en ook ZHKK werd er getest. Ondertussen was er veel bekijks van de plaatselijke jongeren die het allemaal heel interessant vonden wat er zich daar afspeelde. Na de testen kregen we een coördinaat die ons naar de opdracht bracht 'red de gijzelaar'. We moesten een gijzelaar redden van zijn twee gijzelnemers. Dit lukte met succes en we wisten hem te bevrijden. We vervolgden onze weg naar een punt waar we weer werden opgepikt door een tonner die ons dropte bij een rivier. We lagen enkele minuten gedekt in het riet te wachten toen we al snel een paar bootjes zagen van de Genie die ons kwamen halen. Het was een bijzondere ervaring om een enorme sluis in te varen met een klein rubberbootje naast een gigantisch vrachtschip. We werden gedropt bij een partizaan die ons mee nam naar de top van een heuvel. Boven lag er vijand op ons te wachten en we voerden samen met een andere groep een gelegenheidsaanval uit. Nadat de vijand was verslagen en alles na gezuiverd was volgden we de partizaan naar een steile afdaling waar abseilen de enige optie was. Inclusief rugzak en wapen moesten we naar beneden (altijd mooi werk om te doen). Toen de hele groep beneden was verplaatsten we een stuk naar een tonner die ons naar onze laatste rust plek bracht en waar alle groepen bij een kwamen. De volgende ochtend kwam de bus ons weer halen om weer terug te keren naar Havelte. Helaas hebben we niet gewonnen dit jaar, maar al met al was het een mooie wedstrijd en volgend jaar pakken we zeker de eerste prijs!

Sld1 Mulder
Eenheid 3.4
Charlie "Hanan" Compagnie

De nieuwjaarsduik

De dag van de nieuwjaarsduik was zoals elke dag in de winterperiode een koude dag, maar

dat weerhoudt de bravo leeuwen er niet van om de jaarlijkse traditie voort te zetten om een duik te nemen in het nog koudere water.

Aangekomen bij het meer waar we het water in zouden gaan stond een koud briesje en nadat iedereen op locatie was gaf de csm het sein om ons van onze kleding te ontdoen en gereed te maken voor de duik. De 2 minuten die we zonder kleding stonden te wachten waren zo koud dat een enkeling al het water in sprong.

Je rent het water in, sommigen worden erin gegooid en sommigen (laffe leeuwen) gaan tot de knietjes het water in dan zit het er weer op de groepsfoto nog en dan mag je je aankleden maar dan begint de dag pas echt (voor de welpen).

Na een lekker bekertje chocomel met rum werden de plankton leden van de compagnie verzocht hun overal aan te trekken en voor de leeuwenraad te verschijnen er was namelijk een speurtocht georganiseerd in en rondom de nieuwjaarsduik locatie waarbij de planktonleden hun vechtberedheid moesten laten zien, na een hoop gedoe hadden sommigen dan een welpenstatus verdient!

Daarmee was het nog niet tot een einde gekomen voor onze net nieuwe welpen, die mochten samen met hun welpen broeders opstellen voor een test die ze niet meer vergeten DE LEEUWENTEST!!!

Het volgende stukje is **top secret** vandaar dat daar verder niks over wordt gezegd ze hebben in ieder geval een "pittige dag" gehad. Na het behalen van het felbegeerde leeuwenshirt was er een lekker prakje te eten op de kazerne en een momentje voor verfrissing.

Om de avond af te sluiten hadden we een verbroederingsavond in theehuisje "het hunebed" waarbij we met bier hapjes en slap geouwehoer de avond vulden maar ook afscheid namen van enkele leeuwen waarvan sommige hun geluk op de proef stellen bij een andere compagnie danwel een andere eenheid.

Al met al een geslaagde dag met nieuwe leeuwen, leeuwen die weggaan en een ere leeuw die weer eens even uit de burger een kijkje kwam nemen op ons nieuwe nest in het noorden.

Bravo "Leeuwen" Compagnie

ALLIED SPIRIT (Hohenfels, Duitsland)

Eindelijk was het zover, we gingen met de Charlie Hanen compagnie 3 weken op oefening naar zuid Duitsland bij de omgeving Regensburg. Maandag 12 januari vertrokken we 's ochtends om 11:00 met de bus richting het oefenterrein Hohenfels. Toen moesten nog mensen achterblijven omdat de vrachtwagen

voor al onze pgu niet op tijd was, een klein gedeelte van de compagnie vertrok enkele uren later. 8 uur later kwamen we dan eindelijk aan op het Amerikaanse kamp. Het is een oefenterrein en kazerne onder leiding van de Amerikanen, die zijn daar voor meerdere jaren gelegerd.

Bij aankomst kregen we per peloton een barak aangewezen waar we warm binnen konden slapen voor de eerste week van de oefening, de rest van de oefening waren we aangewezen op onze rugzak. Na een nacht goed te hebben geslapen gingen we een heerlijke zonnige dag tegemoet, terwijl het in Nederland heerlijke regende. Deze dag stond in het teken voor het ophalen van miles systeem, in Nederland gebruiken we altijd het SAAB systeem, de gehele oefening was onder leiding van de Amerikanen. Vandaag werden onze CV 90's uitgerust met het warrior 25 mm systeem. Het nadeel van het miles systeem was wel dat het erg storingsgevoelig was, wat tijdens onze acties behoorlijk irriteerde. De rest van de week stond in het teken van niv 3 trainen tot zaterdag, we sliepen toen nog wel op het kamp. Het oefenterrein kende een aantal dorpen zodat er ook veel OVG werd beoefent. In die dorpen waren ook zeer veel burgers aanwezig om het allemaal zo realistisch mogelijk te maken. Toen was het alweer zondag, de eerste week zat er al weer op, de zondag stond in het teken van de niv 4 certificering, die we met een goed gevolg hebben afgesloten. De 2e week was alweer aangebroken, de komende 1,5 week stond in het teken van niv 5 en 6. Dat betekent voor ons veel wachten. Onze oefenvijand waren dan ook de Amerikanen die ook voertuigen ter beschikking hadden, namelijk een BMP en een t-72. Alleen daadwerkelijk was het een m-113 vermold als een BMP en de t-72 was ook een m-113 maar dan zwaarder bewapend.

Alle oefenvijand was ook te herkennen aan hun zwarte pakken. Maandag gingen we dus ook al met de hele cie een verzamelgebied betrekken om tevens de covo op te starten. Dinsdag ochtend was het dan eindelijk zover, we zaten om 07:00 allemaal ingestegen. Onze opdracht was nadat de A-cie van 42 BLJ de hindernis voor de toegangsroute naar het oord te hebben doorbroken, zodat wij konden doorschrijden om een inbraak te doen in de oordrand. Uiteindelijk vertrokken wij pas om 11:00 vanuit onze afwachtingslocatie, omdat de A-cie redelijk wat contact kreeg van BMP's die vanuit het oord richting de hindernis verplaatsten om het contact aan te gaan. Maar dan zit je al wel weer 4 uur achterin het voertuig en dat is voor je lichaam minder prettig, maar het hoort er allemaal bij. Toen we de A-cie doorschreden hadden konden we eindelijk een inbraak doen op het oord om het vrij te waren van vijand. Maar in het dorp zaten ook burgers, dus het schakelen in geweldspectrum was zeker van belang. Die burgers waren voor ons zeer belangrijk, zij hadden informatie over de vijand, over de sterkte en in welke huizen zij zaten. Als wij burgers zouden uitschakelen gingen de burgers zich tegen ons keren. En daar wordt het gevecht niet makkelijker van.

Na weer 2 dagen van covo te hebben gehad zouden we donderdagavond 23:00 vertrekken richting een afwachtingslocatie om om 04:00 de actie in te gaan. Dat ging helaas niet door omdat het die avond zo donker was dat je echt geen hand voor ogen zag. De vertrektijd werd verplaatst naar vrijdagochtend 07:00. Iedereen ging met volle moed de actie in maar om 11:00 was mijn voertuig met personeel al uitgeschakeld. Dit was erg teleurstellend, omdat deze actie een aantal dagen aan één stuk zou duren. Na een aantal uur op de locatie te hebben gestaan waar we uitschakelt waren kwam Oscar ons afslepen naar een centraal punt van 42 BLJ. We wisten dat het allemaal wel even ging duren, maar hoelang wist niemand. Uiteindelijk tot 23:00 uur zitten wachten, toen kwam er eindelijk de melding dat we terug naar het kamp moesten

verplaatsen. Tijdens deze verplaatsing zaten er meerdere logistieke voertuigen bij, dus het ging allemaal weer even duren. Het wachten waren we ondertussen wel gewend.

Na uiteindelijk 4 uur te hebben verplaatst over een paar kilometer kwamen we aan op het kamp. Op het kamp aangekomen was er 1 barak vrij gemaakt waar alle mensen die het gevecht niet overleefden konden slapen. De volgende dag mochten we weer het oefenterrein in om weer aan te sluiten bij eigen troepen. De actie duurde een paar dagen, en onze eigen troepen waren omsingelt door de vijand. We hadden toen een meldplicht van om de 3 uur, daar kwam dan een kapitein ons vertellen wat de situatie in het gebied was. Uiteindelijk konden we zondagmiddag weer het gebied in, maar het was ook niet mogelijk om zelfstandig het gebied in te rijden, dat moest weer onder begeleiding van de Amerikanen.

Tijdens de hele oefening waren de Amerikanen ook OT. Zondagavond was het goed gaan sneeuwen, dus bij dagaanbreken een prachtige mooie witte wereld. Mijn stukje houdt alweer bijna op, we hebben genoeg meegemaakt om de halve Oranje Gelderlander te vullen, maar helaas. Woensdagmiddag gingen we het oefenterrein weer uit om de oefening af te wikkelen.

Om vervolgens donderdagavond om 19:00 weer de bus in te stappen richting Havelte, om te genieten van ons welverdiende weekend.

Kpl Schipper
Eenheid 3.5
Charlie "Hanan" Compagnie

Amerikaanse scherpschuttersbrevetten voor Verkenners

Het verkenningspeloton heeft zich gekwalificeerd voor de Amerikaanse scherpschuttersbrevetten. Dinsdag werd het brevet Marksman, Sharpshooter of Expert behaald. De binnen de Koninklijke Militaire School geplaatste Amerikaanse sergeant-majoor Macauley heeft de schietproef van de verkenners afdongen.

In navolging van collega's van 42 BLJ ontvingen ook de verkenners van 45 pantserinfanteriebataljon toestemming om in Harderwijk de schietseries voor de Amerikaanse scherpschuttersbrevetten af te leggen. In drie schiethoudingen – liggend ondersteund, liggend vrijhand en knielend vrijhand – en onder tijdsdruk moest 40 keer geschoten worden. Afhankelijk van de verdeling van de treffers kon een van de brevetten behaald worden. Het verkenningspeloton, uitgedund door cursussen en uitzending, nam met 11 schutters deel aan de proef. Binnen de eenheid mogen 6 collega's inmiddels het Expert embleem en 5 collega's het sharpshooter vaardigheidsembleem op hun DT dragen.

Verkpel
Delta "Fennek" Compagnie

Secure Peacock

De antitank-pelotons van de D-cie geformeerd voor de Resolute Support Mission in Afghanistan. Versterkt met verkenners en mortieristen zijn twee 20-koppige pelotons zich aan het voorbereiden op hun uitzending.

Voordat ik inzoom op de afgelopen oefening zal ik kort schetsen hoe ons opwerktraject eruit ziet. Wekelijks krijgen we een briefing over de gebeurtenissen in het gebied, presentaties over dreigingsanalyses van marechaussee experts op het gebied van menselijk gedrag en trainingen persoonsbeveiliging van de BSB. We oefenen met Duitse collega's en de Dingo 2 (een Duitse Bushmaster) en trainen wapenhandelingen van AK-47, tokarev en dragunov. Daarnaast gaan veel jongens op cursus in Zuid-Duitsland en doen we veel schieten, zowel Glock als Colt.

In GUZ zijn we al begonnen met het trainen van onze taken, denk hierbij aan konvooioperaties, search en Guardian Angel (persoonsbeveiliging). Voor de kaderleden het opstellen van patrouillerapporten en debriefs, en dit alles in het Engels (!!). Ook de pelotonsbevelen zijn in het Engels. Deze oefening is zeer goed bevallen en om hieraan een vervolg te geven was de oefening in week 6 en 7 gepland.

Week 6 stond in het teken van oefenen met de Dingo 2. We kregen ondersteuning van Duitse collega's die in november teruggekeerd zijn uit het gebied. Zij wisten ons veel te vertellen over hun optreden aldaar en dit te ondersteunen met foto's en video's. Week 6 begon met een herhaling van al onze drill's (contactdrills, mobility kill/gewonden, IED strike/find etc) beoefend en beproefd in GUZ. Daarna hebben we alle drills beoefend met de Dingo.

Week 7, de eindoefening. Bewapend met Dingo's, goed getrainde drills en een AMV-groep (die ook op RSM gaan) zijn we voorwaarts gegaan. In deze week die in het teken stond van scenario's is alles bij elkaar gekomen. Naast Guardian Angel taken voor een Noorse majoor, een Amerikaanse sergeant-majoor en 2 Duitse feldwebels hebben we konvooi operaties getraind met een viertal Scania's. Oostdorp, Arnhemse Heide, Oranjekazerne en Edesche Heide, niets ontging de Dingo's en onze Guardian Angels.

Een leuk detail is dat, zoals gezegd, alles in het Engels was. Dit was in het begin onwennig en heeft soms tot hilarische 'Dunglish' uitspraken geleid. Letterlijke vertalingen van Engels naar Nederlands. Dankzij Annette, lerares Engels van het Talencentrum Defensie, is onze beheersing van de Engelse taal erg verbeterd. Dus geen charcoal-English meer, maar in plaats daarvan spreken we een pretty end over the border.

RSM, wij zijn er klaar voor. Totdat we vertrekken knallen we door en worden we nog beter dan we al zijn.

Delta "Fennek" Compagnie
Anti-Tank

Secure Peacock

De afgelopen 2 weken stond in het teken van de oefening Secure Peacock. Een oefening waarbij het 'groene' gedeelte losgelaten werd, maar waarbij je zeker de ervaringen uit het 'groene' gedeelte moest meenemen. We hebben door verstedelijkt gebied gepatrouilleerd (in Amersfoort en Almere) in de vorm van een sociale patrouille. We hebben ook zaken als convoy-ops en check-points behandeld. De weken ervoor hadden we al voorbereidingen getroffen in de vorm van theorie en praktijklessen. En nu gingen we het voor het echt trainen. Maar voordat dit begon, moesten we een tentenkamp bouwen waar we de week gingen overnachten. Toen dat gereed was, zijn wij op de dinsdag naar Amersfoort gegaan voor de sociale patrouille. Ik was benieuwd naar de reacties van de mensen op straat. Hoe zouden zij hier op gaan reageren? In het bevel kregen wij informatie waarop wij moesten letten. Want voor een sociale patrouille is er een reden. We zijn met de 4-tonner naar de stad gegaan en even buiten het centrum konden we uitstijgen en ons gereed maken voor de sociale patrouille. We kwamen het centrum van Amersfoort binnenlopen. Dat trekt natuurlijk de aandacht bij de lokale bevolking, wat leidt tot uiteenlopende reacties. Maar als je dan even uitlegt dat het een oefening is en dat we bezig zijn met trainen, dan zijn de meeste mensen wel gerustgesteld. Sommige mensen schrokken, maar als je een glimlach geeft zijn zij ook weer gerustgesteld. Ik vond het leuk om hier en daar een praatje met mensen te maken en om uit te leggen waarmee we bezig zijn. Ook krijg je wel is het een en ander naar je kop geslingerd (verbaal). We hebben een aantal rondes door de binnenstad gepatrouilleerd. We hebben de informatie vergaard die we nodig hadden, daarna zijn we weer naar het pick-up point

gegaan. Daar werden we opgehaald door de 4-tonner en zijn weer naar het kamp gegaan. Op dezelfde avond hebben we nog een keer een sociale-patrouille uitgevoerd in een andere wijk van Amersfoort. Ook hierbij kregen we een aantal zaken waarop we moesten letten. Na een aantal uur te hebben gepatrouilleerd zat onze opdracht er op en zijn we weer door de 4-tonner opgepikt. De woensdag stond in het teken van de check-point. We hadden van te voren al les gekregen in het opbouwen ervan en het doel. Wat wil je ermee bereiken? Hierbij is search van essentieel belang. We hebben die dag 3 check-points gedraaid; 2 bij dag en 1 bij nacht. Bij de 1ste kregen we meteen al te maken met leden van de GFF (oefenvijand). Zij probeerden ons te dwarsbomen in ons werk. Dat lieten wij uiteraard niet toe. En na een aantal waarschuwingen bij de person-search waren ik en mijn collega's genoodzaakt om de harde hand te gebruiken. Bij dit check-point zijn er wapens en munitie buitgemaakt. Daarna kregen we de opdracht voor een 2de checkpoint. Na de inrichting, taakverdeling en opbouw konden we hem openen. Ik stond wederom in de person-search ruimte. Er kwam een voertuig aan. Hier stapte een GFF'er uit en begon weg te rennen. Voor ons een teken dat we alert moesten blijven. Het voertuig en de bemanning onderging de gebruikelijke procedure. Ook hier hadden we te maken met leden van de GFF, maar deze wilden wel meewerken en waren bereid tot uitwisseling van informatie. Hierbij is wel een wapen in beslag genomen. Onze opdracht zat erop en we gingen de nacht in. We kregen het bevel voor een check-point bij nacht. We hebben ons verplaatst naar de locatie en hebben daar het checkpoint weer opgebouwd en ingericht. Zeker bij nacht moet je goed opletten en uitzoeken hoe je een check-point indeelt. Toen de werkzaamheden afgerond waren konden we hem gaan draaien. We kregen te maken met leden van de GFF. Ze spraken met een accent en kwamen duidelijk niet uit deze regio. Ze waren bereid om mee te werken. Ook hierbij werd een wapen in beslag genomen. Onze opdracht zat er weer op en de check-point kon weer afgebroken worden. Op naar de donderdag. Deze dag kregen we te maken met convoy-ops. Wij moesten de containers van de lima's bewaken. Hierbij kreeg het konvooi te maken met kritieke terreindelen, nabij beveiliging en de 5/20 check. Ook is er 1 keer contact geweest. En omdat wij in het voorste voertuig zaten, gingen wij het contact aan. De vijand werd uitgeschakeld en het konvooi kon zijn weg weer vervolgen. Uiteindelijk kwamen de containers op de juiste plek terecht. Toen kwamen we aan op het kamp en zat de dag er weer op. Op de vrijdag hebben we het kamp afgebouwd en zijn

teruggegaan naar Havelte. De week erna op de dinsdag zijn we naar Almere gegaan. Wederom voor een sociale patrouille. We hebben ons verplaatst door een buitenwijk. En onze opdracht uitgevoerd. Hierbij werd contact gezocht bij een buurthuis. Toen we daar klaar waren, hebben we de sociale patrouille weer opgestart en hebben onze weg vervolgd naar het pick-up point. Daar eindigde dan ook de oefening. Ik heb de oefening zeer positief ervaren en vond het interessant om dit soort optreden te trainen. We hebben veel nieuwe zaken geleerd. En we hebben een basis gelegd voor de volgende Stab-Ops oefeningen/uitzendingen.

SLD1 Van der Meij
Bravo "Leeuwen" Compagnie

Secure Peacock A 'Boeaja' compagnie

De weken 4 tot en met 7 van het jaar 2015 hebben in het teken gestaan van 'stabiliserend optreden'.

In week 4 en 5 zijn er lessen opgepakt in het kader van de oefening 'Secure Peacock'. Onderwerpen als mobile checkpoint, sociale patrouille en verschillende vormen van search zijn aan bod geweest. Week 5 werd afgesloten met twee dagen Reek waarin de opgedane theorie in de praktijk werd gebracht. Dit zorgde er voor dat wij als peloton, goed voorbereid, begonnen met de oefening Secure Peacock. De oefening was opgedeeld in twee delen. In week 6 opereerden wij vanuit de omgeving van de Leusderheide. Week 7 werd vormgegeven vanaf de base in Havelte.

Secure Peacock in de omgeving van de Leusderheide,

Onze uitvalsbasis in de eerste week was de zogenaamde Tankopstelplaats (TOP). Hier werd met boogtenten een base ingericht en vanuit hier ontplooiden wij onze activiteiten. Ons peloton begon de oefening met een blok

QRF en tevens het uitvoeren van een mobile checkpoint. Tijdens de uitvoering van de mobile checkpoint zijn meerdere voertuigen doorzocht waaronder burgervoertuigen van voorbijgangers die mee wilden werken aan onze oefening. Een leuke ervaring! De QRF is voor verschillende taken ingezet waaronder het onder controle houden van een protesterende menigte. Dit vroeg om, op de juiste manier, de inzet van gepast geweld. Een leermoment voor een ieder, aangezien we tot nu toe alleen maar in het groen, full force, hebben getraind.

Sociale patrouille Zeist en Driebergen,

De woensdag stond een sociale patrouille door de oorden Zeist en Driebergen op het programma. Respectievelijk overdags en 's avonds. Aan de hand van de *Priority Intell Request* (PIR) werden de groepscommandanten gericht om hun informatie in te winnen. De patrouille door Zeist ving aan met een satellietpatrouille waarin de verschillende groepen hun vak en daarin een eigen *Area of Interest* (AI) hadden gekregen. Dit waren Slot Zeist en een kerk in combinatie met het politiebureau. In Slot Zeist werden wij gastvrij onthaald met een kop koffie en zijn veel van de vragen die open stonden beantwoord, tevens werd ons een rondleiding gegeven door het gebouw. Dit alles onder beveiliging van militairen buiten die een ring om het slot hadden gevormd. Op het politiebureau en bij de kerk werden vergelijkbare successen geboekt. Op een *rendez vous* (RV) punt kwam het peloton samen en werd de patrouille gezamenlijk voortgezet. Het belangrijkste gebied vormde nu de Slotlaan, het winkelgebied van Zeist. Hier zijn verschillende gesprekken gevoerd en werd ons beeld van Zeist verder opgebouwd. De bevolking van Zeist stond in het algemeen positief tegenover onze aanwezigheid. Tijdens de patrouille in Zeist werden wij vergezeld door twee fotografen, Martin Bos en Marie-Jeanne Sol. Zij hebben de gehele dag ons gefotografeerd. Ook was er in Zeist lokale pers aanwezig. In de avond hebben wij met het peloton een vergelijkbare opdracht in de plaats Driebergen uitgevoerd. Deze dag heeft ons als peloton veel geleerd. Voor elke militair het schakelen tussen toegankelijk zijn, in contact komen met bevolking en de

beveiliging ten alle tijden waarborgen. Gesprekken met belangrijke personen of met diepgang werden gevoerd door de groepscommandanten of de pelotonscommandant. De beveiliging werd dan opgepakt door de soldaten onder leiding van de korporaal-plaatsvervanger.

Housecheck op de 'Hut van Klaas',

Op basis van de informatie die woensdag werd ingewonnen moest er donderdag een housecheck op de 'Hut van Klaas' worden uitgevoerd. Na een verkenning en het uitbrengen van een observatiepost (OP), werd het inbraakpunt vastgesteld. Vervolgens volgde een bereden nadering met 4-tonners en een het uitvoeren van een 'soft-knock'. De housecheck werd uitgevoerd en er werden veel wapens en verboden middelen aangetroffen. Nadat de bewoners van het huis doorzocht waren werden zij afgevoerd. In vergelijking met de dag er voor moest er omhoog worden gegaan in het geweldsspectrum, waarin tot op het niveau van de enkele vent een dominante houding getoond werd.

Afsluitend,

Vrijdag werd de base op de TOP afgebroken en volgde de terug verplaatsing. In week 7 zijn er twee pelotonsacties uitgevoerd. Een sociale patrouille in Lelystad en het uitvoeren van een verkenning en de instap op de 'Witte Herbergh' een vervallen pand in het centrum van Ermelo. Dit ging gepaard met de nodige media-aandacht. Van de sociale patrouille in Lelystad is er een uitzending geweest op omroep Flevoland, en op Npo 2 omroep Max. Twee leerzame en leuke acties waar wij als peloton met een goed gevoel op terug kijken. Stabiliserend optreden was nieuw voor ons peloton. Wat iedereen er van heeft geleerd is het kunnen schakelen tussen verschillende

situaties. Vanuit een situatie waarin je op een normale manier in gesprek bent en je een open houding hebt moet je kunnen overgaan in het arresteren van een persoon of zelfs het vechten met alle middelen die we hebben. De commandanten zijn ook getraind in het voeren van gesprekken en hoe informatie in te winnen zonder informatie prijs te geven. Dit was ook erg waardevol. Al met al goede weken gedraaid. Onze dank gaat uit naar Wietse Wonky alias Woeste Willem alias Wilfried Mayo, onze TIC-er Murph die alle roleplay op een hele goede manier heeft ingekleed.

Eerste Luitenant Roos, F.B.
Ehd 5 A 'Boeaja' Compagnie

